

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 5C/281/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6312208604
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Hýseková
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2014:6312208604.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Brezno, sudkyňou JUDr. Annou Hýsekovou, v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOŠŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598 zast. Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO 36 864 421 proti odporkyni Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva navrhovateľa na zákonného sudcu a na nestranný súd **z a m i e t a**.
- II. Súd návrh navrhovateľa na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy **z a m i e t a**.
- III. Súd odporkyni náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Návrhom zo dňa 27.09.2012 sa domáhal navrhovateľ voči odporkyni náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v zmysle § 3 zákona č. 514/2003 Z.z., ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Brezno, pretože tento nerozhodol o zmene súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote, ktorý nárok si uplatnil aj písomnou žiadosťou adresovanou odporkyni podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.

Tohto nároku domáhal z dôvodu, že v exekučnej veci vedenej na Okresnom súde Brezno pod sp.zn. 7Er 189/2006 proti povinnej H. V. súd rozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora až po zákonom stanovenej lehote. Z tohto dôvodu sa domáhal náhrady majetkovej škody vo výške 175,-Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 1.327,68 Eur a zároveň sa domáhal náhrady trov konania.

Dňa 10.12.2013 sa odporkyňa vyjadrila k návrhu navrhovateľa a žiadala žalobný návrh navrhovateľa zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dokladmi nachádzajúcimi sa v spise sp.zn. 5C/281/2012, pripojeným exekučným spisom tunajšieho súdu sp.zn. 7Er/189/2006 a zistil tento skutkový stav:

Podľa vyjadrenia navrhovateľa tento vykonáva na základe registrácie podnikateľskú činnosť v prevažnej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov. V zmysle ustanovenia § 38 a nasledujúcich zákona

č. 233/1995 Z. z. (Exekučného poriadku) požiadal súdneho exekútora o vykonanie exekúcie pre svoje pohľadávky vzniknuté neplnením záväzkov vyplývajúcich zo zmlúv o úvere.

V konaní sa domáhal náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom okresného súdu v exekučnom konaní z dôvodu, že exekučný súd nevydal rozhodnutie o zmene súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote napriek tomu, že vec nevykazovala prvky nadmernej zložitosti ani si nevyžadovala takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu.

Navrhovateľ vzniesol námietku predpojatosti okresného súdu vzhľadom na to, že vecne aj miestne príslušným vo veci konať je súd, ktorý svojím konaním vyvolal skutočnosť zakladajúcu práva uplatňované touto žalobou.

Z dôvodov uvedeného nesprávneho úradného postupu požadoval od odporkyne náhradu majetkovej škody predstavujúcej účelne vynaložené náklady spojené s činnosťou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v sume 175,-Eur pozostávajúce z výdavkov a) na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému vo výške 70,-Eur, b) na udržiavanie a správu informačného systému vo výške 40,-Eur, c) na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom vo výške 50,-Eur a d) na administratívne spracovanie textov urgencií, publikačné výdaje, poštovné a telekomunikačné výdaje vo výške 15,-Eur a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške cca 55,-Eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenia jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom stanovenom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky (spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu).

Odporkyňa žiadala návrh zamietnuť. Poukázala na zmätočnosť návrhu, v ktorom nie je uvedená spisová značka príslušného exekučného konania, sú nesprávne uvedené údaje o povinnej a nie sú uvedené ani dátumy doručenia podaní na súd, čo má význam pre posúdenie celej veci a ani dátum, kedy sa navrhovateľ dozvedel o vzniku škody. Ďalej uviedla, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu. Takúto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Zo znenia § 15 a § 16 zákona 514/2003 Z.z. vyplýva, že poškodený sa práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Návrh na súd však navrhovateľ podal ešte pred uplynutím tejto lehoty, keď prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku boli odporkyni doručené dňa 23.04.2012. Navrhovateľ neposkytol súčinnosť pri prejednaní jeho návrhu na predbežné prerokovanie nároku, keď nereagoval na výzvu na doplnenie týchto žiadostí. Z týchto dôvodov nárok navrhovateľa odporkyňa nepovažovala za predbežne prerokovaný.

Ohľadom existencie prieťahov v konaní poukázala na § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. (v znení účinnom od 01.01.2013), keď pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti, právoplatného rozhodnutia v disciplinárnom konaní, v ktorom bolo rozhodnuté o tom, že sa sudca dopustil previnenia, ktoré má za následok prieťahy v konaní. Navrhovateľ nepreukázal, že by podal v predmetnom exekučnom konaní sťažnosti alebo že by existovalo takéto právoplatné rozhodnutie v disciplinárnom konaní alebo rozhodnutie Ústavného súdu, ktoré by konštatovalo porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Z uvedených dôvodov mala odporkyňa za to, že nebol preukázaný nesprávny úradný postup tvrdený navrhovateľom v návrhu.

Ku samotnému nároku na náhradu škody uviedla, že tento predpokladá preukázanie nesprávneho úradného postupu, vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi nimi. Ohľadom nedodržania zákonnej lehoty odporkyňa uviedla, že všeobecným predpokladom na zmenu súdneho exekútora je žiadosť

oprávneného na zmenu súdneho exekútora spolu s uvedením súdneho exekútora, ktorý má nahradiť pôvodného exekútora. Je zaužívaný model, podľa ktorého exekučný súd po dôjdení žiadosti o zmenu predloží túto žiadosť na vyjadrenie pôvodnému súdnemu exekútorovi na vyjadrenie, vyčíslenie doterajších trov a zaslanie príslušného exekútorského spisu za účelom realizácie povinnosti vyplývajúcej exekučnému súdu zo zákona. V niektorých prípadoch môže súd rozhodnúť o návrhu na zmenu súdneho exekútora až po uplynutí 30-dňovej lehoty, najmä v prípadoch, ak pôvodný súdny exekútor neposkytol plnú súčinnosť. Navrhovateľ mal možnosť v prípade, že sa domnieval, že exekučný súd nekonal o jeho žiadostiach o zmenu súdneho exekútora, využiť účinný prostriedok nápravy, ktorým by bolo podanie sťažnosti predsedovi súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov. Pokiaľ to navrhovateľ neurobil, on sám zanedbal všeobecnú preventívnu povinnosť podľa § 415 Občianskeho zákonníka.

Zároveň vzniesla námietku premlčania v zmysle § 19 ods. 1 zákona 514/2003 Z.z. pri uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 30-dňovej lehoty od doručenia návrhu na zmenu súdneho exekútora pred dňom 23.04.2009.

Ohľadom majetkovej škody odporkyňa uviedla, že navrhovateľ neuviedol či ide o skutočnú škodu, alebo ušlý zisk, neprodukoval žiadne dôkazy preukazujúce vznik tejto škody a požadovať paušálne sumy za všeobecne uvedené činnosti je nesprávne a účelové.

Kritériá, ktoré majú vplyv na výšku nemajetkovej ujmy sú uvedené v § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. Navrhovateľ bližšie nekonkretizoval, akým spôsobom došlo k zániku jeho podnikateľských aktivít a podnikateľských plánov, ani v čom a ako táto situácia ovplyvnila jeho ďalšie podnikateľské postupy, čím teda navrhovateľ nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy.

Súd vytýčil pojednávanie na deň 25.03.2014. Odporkyňa sa z pojednávania ospravedlnila. Navrhovateľ ani je ho právny zástupca sa na pojednávanie nedostavili. E-mailovým podaním, ktoré bolo súdu doručené dňa 20.03.2014 navrhol zrušenie nariadeného pojednávania a prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o jeho ústavnej sťažnosti o porušení jeho práva na zákonného sudcu v danej veci. K žiadosti pripojil kópiu tejto sťažnosti, na ktorej nie je uvedený dátum jej spísania ani z nej nevyplýva, či a kedy bola doručená Ústavnému súdu SR. Návrh na zrušenie nariadeného pojednávania bol odôvodnený prebiehajúcim konaním o jeho sťažnosti na Ústavnom súde SR.

Podľa obsahu súd potom posudzoval túto žiadosť na "zrušenie pojednávania" ako návrh na odročenie pojednávania v zmysle § 119 Občianskeho súdneho poriadku. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov, pričom účastník, ktorý navrhuje odročenie pojednávania, musí súdu oznámiť dôvod na odročenie bez zbytočného odkladu po tom, čo sa o ňom dozvedel. Tvrdené konanie Ústavného súdu SR o jeho sťažnosti nepovažoval za dôvod pre odročenie pojednávania, keďže sa nejednalo ani o dôvod pre prerušenie konania v zmysle § 109 Občianskeho súdneho poriadku. Súd potom nevyhovel žiadosti navrhovateľa na odročenie pojednávania a konal v jeho neprítomnosti v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a na pojednávaní v neprítomnosti účastníkov zamietol návrh na prerušenie konania, pretože v danej veci nie sú dôvody na prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 1 písm. b) a ods. 2 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku. O návrhu navrhovateľa na vylúčenie sudcov Okresného súdu Brezno z rozhodovania v predmetnej veci právoplatne rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici svojím uznesením č.k. 15NcC/166/2012-10 zo dňa 08.10.2012, preto neexistuje otázka, ktorú v tomto konaní Okresný súd Brezno nie je oprávnený riešiť. Okresný súd Brezno je tiež toho názoru, že na Ústavnom súde Slovenskej republiky v súvislosti s podanou sťažnosťou navrhovateľa, ktorej podanie na Ústavnom súde SR však navrhovateľ nepreukázal, neprebíha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie okresného súdu v danej veci. Súd len podotýka, že predmetná ústavná sťažnosť sa má týkať uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 15NcC/169/2012, ale v predmetnej veci rozhodol krajský súd uznesením č.k. 15NcC/166/2012-10.

Odporkyňa v konaní namietala, že navrhovateľ doručil súdu návrh predčasne, pred uplynutím šesťmesačnej lehoty uvedenej v § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. Vzhľadom na to, že v čase rozhodovania súdu už táto lehota uplynula, súd nepovažoval túto argumentáciu za dôvod, aby bol návrh zamietnutý pre predčasnosť.

Žiadosť o zmenu súdneho exekútora bola súdu doručená dňa 02.11.2009, preto námietka premlčania vznesená odporkyňou nie je dôvodná.

Podľa § 44 ods. 6 zákona č. 233/1995 Z.z. (Exekučného poriadku) v znení účinnom do 31.08.2005, ak oprávnený požiada súd o zmenu exekútora a súd po vyjadrení exekútora žiadosti oprávneného vyhovie, vykonaním exekúcie poverí súd exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu písomne postúpi. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Odmena pôvodného exekútora sa však vypočíta tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa § 44 ods. 7 zákona č. 233/1995 Z.z. v znení účinnom od 01.09.2005 do 30.11.2006, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 44 ods. 8 zákona č. 233/1995 Z.z. v znení účinnom od 01.09.2005 do 30.11.2006, súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa odseku 7 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa § 240 ods. 1 Exekučného poriadku, konania začaté pred 1. decembrom 2006 sa dokončia podľa doterajších právnych predpisov, ak odseky 2 až 4 alebo osobitný predpis neustanovujú inak.

V exekučnej veci vedenej pod sp.zn. 7Er/189/2006 bola Okresnému súdu Bratislava III žiadosť o udelenie poverenia doručená dňa 15.02.2006, ktorý ju následne postúpil tunajšiemu súdu. Návrh na zmenu súdneho exekútora bol súdu doručený dňa 02.11.2009. Následne súd žiadal súdneho exekútora o vyčíslenie doterajších trov exekúcie a o vyjadrenie k návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora. Vyúčtovanie trov exekúcie a exekučný spis sp.zn. EX 431/06 boli súdu doručené dňa 10.12.2009. Uznesením č.k. 7Er/189/2006-26 zo dňa 20.10.2011 súd vyhovel žiadosti oprávneného o zmenu súdneho exekútora. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 03.02.2012.

Nesprávnym úradným postupom je porušovanie povinností pri uskutočňovaní úkonov v konaní, najmä jeho nesprávne vykonanie alebo vykonanie bez splnenie zákonných podmienok. Nesprávnym úradným postupom je aj opomenutie urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote. Rýchlosť a účinnosť súdneho konania je objektívne podmienená charakterom ako aj právnou a faktickou zložitou predjednávanou veci, správaním účastníkov súdneho konania a aj činnosťou resp. súčinnosťou štátnych a iných orgánov, ktoré sa zúčastňujú na súdnom konaní. Štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci iba pri splnení troch podmienok, ktoré musia byť splnené súčasne: 1) nesprávny úradný postup, 2) vznik škody a 3) príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

Navrhovateľ si uplatňuje náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ktorý nerozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora v exekučnom konaní v zákonom stanovenej lehote.

Rozhodovanie súdu o návrhu oprávneného na zmenu exekútora si vyžaduje osobitnú právnu úvahu zo strany súdu. Nejde o jednoduchú, automatizovanú činnosť zo strany súdu, ktorá by nevyžadovala žiadnu právnu úvahu, preto nie je možné konštatovať, že by v konaní exekučného súdu došlo k zbytočným prietiahom v konaní pri rozhodovaní o návrhu na zmenu exekútora.

Súd tiež poukazuje na tú skutočnosť, že pôvodný súdny exekútor vykonáva úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, resp. do doručenia uznesenia o zmene súdneho exekútora pôvodnému exekútorovi. To znamená, že v súvislosti s nerozhodnutím o zmene exekútora v zákonnej lehote nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody, pôvodný súdny exekútor mal a mohol pokračovať vo vymáhaní pohľadávky, na ktorú bolo súdom vydané poverenie. Podľa názoru súdu, v priebehu exekúcie v čase, keď je podaný návrh na zmenu exekútora k žiadnej škode nemôže dôjsť, keďže pôvodný exekútor má podľa zákona oprávnenie i povinnosť vykonávať úkony exekučného konania. Pokiaľ by v dôsledku nedržania zákonnej lehoty na rozhodnutie o zmene exekútora mala vzniknúť navrhovateľovi škoda, musel by preukázať, že táto škoda vznikla v príčinnej súvislosti s nedodržaním uvedenej lehoty, čo navrhovateľ nepreukázal. Základom tohto nároku by potom musela byť zodpovednosť odporkyne za konanie pôvodného súdneho exekútora, ktorý mal vykonávať až do právoplatného rozhodnutia súdu o jeho zmene všetky potrebné úkony v prospech oprávneného a ak by tak nerobil, navrhovateľ by bol povinný preukázať, že práve nečinnosťou pôvodného exekútora mu vznikla škoda. Táto skutočnosť však nebola v tomto konaní preukázaná žiadnymi dôkazmi, ktoré boli súdu predložené.

Navrhovateľ súdu nepredložil dôkazy preukazujúce, že škoda, ktorej sa dožaduje spočíva v zmenšení jeho majetku resp. v ušlom zisku. Náklady, ktoré uviedol ako majetkovú škodu majú predstavovať paušalizované náklady spojené s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením návrhu na zmenu exekútora a rozhodnutím o ňom, náklady spojené so správou pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému, na udržiavanie a správu informačného systému a na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným exekútorom, na administratívne spracovanie textov urgencií, publikačné výdaje, poštovné a telekomunikačné výdaje, pričom všetky tieto položky sú uvedené paušalizovane vo všetkých konaniach vedených na tunajšom súde, v ktorých si navrhovateľ uplatňuje náhradu škody a nemajetkovej ujmy voči odporkyni. Súd má za to, že túto škodu, ktorá mu mala vzniknúť, navrhovateľ nešpecifikoval a nie je možné tieto náklady považovať za škodu, ktorá mala vzniknúť v dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu. Tvrdenia navrhovateľa o riziku zániku povinného, zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a insolventnosti povinného boli uvádzané iba všeobecne a hypoteticky. O návrhu na zmenu exekútora bolo rozhodnuté. Všeobecný súd nie je oprávnený konštatovať, či došlo k prietiahom v konaní. Súd má za to, že navrhovateľovi nevznikla žiadna škoda a on nijakým spôsobom nepreukázal, že ním tvrdené náklady by mu neboli vznikli aj v prípade, že by bolo o návrhu rozhodnuté v zákonnej lehote.

Počas doby od podania návrhu na zmenu exekútora do rozhodnutia o tomto návrhu navrhovateľovi nevznikla žiadna škoda. Nedodržanie zákonnej lehoty automaticky nezakladá nárok na náhradu škody. V zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda. Za skutočnú škodu sa považuje taká ujma, ktorá znamená zmenšenie majetkovej hodnoty, ktorú je nutné vynaložiť na uvedenie do predošlého stavu. Vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou je vzťahom príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný, neprerušovaný, nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba skúmať, či existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu. Nesprávny úradný postup môže mať za následok vznik zodpovednosti len vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku navrhovateľa, ktoré bolo priamo a nesprostredkované spôsobené týmto postupom, teda inak by nedošlo k zmenšeniu majetku navrhovateľa. Navrhovateľ tieto skutočnosti nepreukázal, nepreukázal, že majetková škoda mu vznikla v príčinnej súvislosti s oneskorene vydaným rozhodnutím exekučného súdu o jeho návrhu na zmenu exekútora.

Čo sa týka nároku navrhovateľa na nemajetkovú ujmu súd by o priznaní tejto ujmy mohol rozhodnúť s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo. Nemajetková

ujma nezávisí automaticky iba od konštatovania nedodržania zákonnej lehoty, ale aj od okolností, ktoré sú už vyššie uvádzané, na základe ktorých súd nevidel dôvod pre priznanie nemajetkovej ujmy. Súd ohľadom tejto skutočnosti poukazuje na situáciu, kedy sa oprávnený domáhal zaplataenia svojich pohľadávok vo veľkom množstve exekučných konaní na všetkých súdoch v Slovenskej republike a súdu je tiež známe, že navrhovateľ sa v exekučných konaniach domáha aj takých plnení, ktoré sú zjavne neplatné pre neprijateľné zmluvné podmienky. Samotný navrhovateľ poskytuje spotrebiteľské úvery na základe formulárových zmlúv, ktoré obsahujú zložito formulované podmienky, z ktorých sú niektoré aj neprijateľné, s cieľom dosiahnuť zisk. V tomto konaní sa domáha v dôsledku porušenia svojich práv súdnej ochrany a nemajetkovej ujmy, teda sa domáha striktnie svojej ochrany, ale vo vzťahu ku svojim klientom už nie je taký dôsledný ohľadom dodržiavania zákona. Z týchto dôvodov je súd toho názoru, že navrhovateľovi nevznikol nárok na priznanie nemajetkovej ujmy. Bolo by to v rozpore s § 1 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého Občiansky súdny poriadok upravuje postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov, ako aj výchova na zachovávanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb, ako aj v rozpore s dobrými mravmi. Podnikateľskou činnosťou navrhovateľa sa zaoberala aj Európska komisia, ktorá vo svojom liste, ktorý bol aj pripojený odporkyňou k jej vyjadreniu, uvádza, že útvary Komisie v súvislosti s praktikami navrhovateľa a ďalšími nebankovými inštitúciami na trhu spotrebiteľských úverov slovenským spotrebiteľom, poukazujú na problémy v spojitosti s praktikami, ktoré sa týkajú skutočností, že zmluvné podmienky sú stanovené prostredníctvom vopred formulovaných podmienok, ktoré jednostranne určili veritelia. Uviedla, že tieto podmienky sú pre spotrebiteľov veľmi tvrdé a ich zjavným cieľom je zbaviť spotrebiteľov práv, ktoré im vyplývajú z právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa, ako aj, že jedným z osobitných aspektov je uplatňovanie nárokov zo strany nebankových inštitúcií, okrem iného prostredníctvom systematického využívania rozhodcovských orgánov, ktoré sa javia ako predpojaté, a v prípade ktorých sa zdá, že vôbec neuplatňujú právne predpisy na ochranu spotrebiteľa.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1, § 151 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Odporkyňa bola síce v konaní úspešná, ale náhradu trov konania jej súd nepriznal, pretože si ich nevyčísliła a zo spisu jej žiadne trovy konania nevyplývajú, preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici

V odvolaní okrem náležitostí v zmysle § 42 ods. 3 a 79 ods. 1 OSP, musí byť uvedené, proti ktorému súdu a ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a OSP),

- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa Zákona č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok).